

GOŚCI (3) ai

o jasne.

sg f N gością (2). ◇ A gością (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przebywający gdzieś chwilowo, nietutejszy, obcy (3) : Młodzyńcy onego miastá wyrzawízy perfonę cudną onego gościá żonę/ wieczor ofkoczyli dom onego ftárego mężá wołáiąc áby wywiodł gościá niewiálte *BielKron* 52v.

Wyrażenie: »woda gościa« = o stanie wód w czasie powodzi (2): A ták kiedy wodá Gościa przyydzie/ zráziłz iá záfwe w ónę Zwódnicę *Strum* N, H4.

Cf **GOŚCINNY**, **GOŚCIŃSKI**

MM